

Wojciech Szczygielski

Wystąpienie profesora Wojciecha Szczygielskiego podczas uroczystości odnowienia doktoratu Uniwersytetu Łódzkiego

Przegląd Nauk Historycznych 10/1, 277-278

2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Od początku swej pracy w UŁ jest członkiem Polskiego Towarzystwa Historycznego. W 1965 r. wstąpił do Łódzkiego Towarzystwa Naukowego. Od 2003 r. jest członkiem Kapituły Fundacji *Aurea Democratia*. Od 2001 r. jest także członkiem Rady Programowej „Przeglądu Nauk Historycznych”.

W uznaniu zasług położonych dla Wielunia i Ziemi Wieluńskiej w 1983 r. został wyróżniony godnością Honorowego Obywatela Miasta Wielunia.

W tak uroczystym dniu dla naszej Uczelni oraz naszego Wydziału i Instytutu Historii, życzymy dostojnemu Jubilatowi przede wszystkim zdrowia dla dalszego wypełniania misji w służbie społeczeństwu i nauce. *Ad multos annos* Panie Profesorze.

JAN SZYMCZAK
UNIwersytet Łódzki

Wystąpienie profesora Wojciecha Szczygielskiego podczas uroczystości odnowienia doktoratu Uniwersytetu Łódzkiego

Jego Magnificencjo,
Panie Rektorze,
Wysoki Senacie,
Szanowni Państwo,

Dziękuję władzom Uczelni i Wydziału za otrzymane wyróżnienie i zorganizowanie dzisiejszej uroczystości. Dziękuję również Panu Prof. Janowi Szymczakowi za prezentację, w wystąpieniu promocyjnym, mojej drogi życiowej i mojego dorobku naukowego.

Dzisiejsza uroczystość skłania do pewnych refleksji. Chcę więc przede wszystkim powiedzieć, że choć urodziłem się poza Łodzią, czuję się łodzianinem. Przez całe swoje życie studenckie, zawodowe i naukowe związany byłem z Uniwersytetem Łódzkim i z Łodzią. Doktorat uzyskany na Uniwersytecie Łódzkim i praca w łódzkiej Uczelni uczyniły ze mnie nauczyciela akademickiego zespolonego z Łodzią, a nade wszystko wpisały mnie w rodzinną tradycję edu-

kacyjną tego miasta. A jest to już, chciałbym to silnie podkreślić, czteropokoleniowa tradycja edukacyjna, sięgająca swoimi korzeniami początków ubiegłego stulecia, znacząca pracą w szkolnictwie podstawowym, średnim i wyższym. I ten aspekt dzisiejszej uroczystości, akcentujący moje związki z Łodzią, jest mi szczególnie bliski.

Z arkanami pracy naukowej zapoznawałem się na seminariach mediewistycznych, prowadzonych przez Prof. Stanisława Zajączkowskiego i Prof. Stefana Krakowskiego. Ale pracę na Uniwersytecie Łódzkim w charakterze asystenta podjąłem w Katedrze Historii Polski XVI–XVIII w. pod kierunkiem Prof. Bohdana Baranowskiego. Pod jego też opiekuńczymi skrzydłami rozpocząłem badania nad kulturą agrarną dawnej Polski. I to właśnie Prof. Bohdan Baranowski został promotorem mojej pracy doktorskiej. Otrzymany przed pięćdziesięciu laty doktorat stanowił dla mnie prawdziwą promocję życiową. Była to przede wszystkim promocja naukowa, gdyż pozwoliła mi zintensyfikować prace nad habilitacją i zakończyć ją, przy życzliwym wsparciu Prof. Bohdana Baranowskiego, w ciągu kolejnych czterech lat. Była to jednocześnie promocja dydaktyczna, gdyż pozwoliła, zgodnie z tradycją akademicką, prowadzić wykład uniwersytecki. Odtąd jedność warsztatu naukowo-dydaktycznego kształtowała moją osobowość jako nauczyciela akademickiego. I była to wreszcie promocja zawodowa, gdyż pozwalała otrzymać, tak prestiżowe na ówczesnym etapie pracy uniwersyteckiej, stanowisko adiunkta w macierzystej Uczelni.

Uzyskany przed pięćdziesięciu laty doktorat otwierał drogę ku habilitacji, a ta stanowiła zarazem kres moich zainteresowań historią gospodarczą. Jako samodzielny pracownik akademicki skupiłem się na badaniach dotyczących kultury politycznej okresu staropolskiego ze szczególnym uwzględnieniem Sejmu Wielkiego i Konstytucji 3 maja. I ta problematyka pozostała przedmiotem moich zainteresowań naukowych.

Uroczystość dzisiejsza posiada dla mnie wymiar znaczącego przeżycia osobistego. Nie wydłużam więc swojego wystąpienia i kończąc je, raz jeszcze dziękuję za otrzymane wyróżnienie.

WOJCIECH SZCZYGIELSKI

ŁÓDŹ